

Izhaja vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 zjutraj.

Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadst. — Vd. cepci naj se pošiljajo uredništvu lista. Nežalostno pisma se ne sprejemajo in rokopi si ne vračajo.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Stefan Godina. Lasnik koncesije lista „Edinosti“ — Tisk. tiskarne „Edinosti“, vpisane zadržane z omejenim poročilom v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20.

Telefon uredništva in uprave št. 11-97.

Naročnina znaša: Za celo leto K 24.—
Za pol leta K 12.—
Za tri mesece K 6.—
za nedeljsko izdajo ni odo leto K 2.—
za pol leta K 1.—

Pregled najnovejših dogodkov.

Ruska bojišča. — Južno Bojana in severno Črnovc Rusi odbiti. Drugače položaj izpod Pripijatskega jezera neizpremenjen. Pri Baranovičih srđiti ruski napadi odbiti. — Neizmerno pretirana ruska poročila.

Italijanska bojišča. — Položaj neizpremenjen.

Zapadna bojišča. — Nemci izgubili proti Anglezem nekaj novih postojank pri Zillebeke. Nemški uspeh južno Thiaumont Ferme.

Balkanska bojišča. — Nič novega.

Turška bojišča. — Pri Felahiji Turki razbili angleški škadron, perzijski prostovoljci na kozakiški oddelek, ki je hotel dospeti v angleški tabor. V čorškoem odseku napad ruskega bataljona odbiti.

Razno. — Govor grofa Tisze in izjava ministra zunanjih stvari, barona Buriana, o položaju.

Naše uradno poročilo.

DUNAJ, 14. (Kor.) Uradno se razglasa: 14. junija 1916, popoldne.

Rusko bojišče. — Južno Bojana in severno Črnovc so bili ruski napadi zavrnjeni. Drugače južno Pripijatskega jezera ob neizpremenjenem položaju nič posebnih dogodkov. Severno Baranovičev je včeraj ruska artiljerija najsrđitejšje obsireljala nemške in avstro-ogrške čete. Zvečer je sovražnik napadel postojanke, a je bil povsod odbit od zadnjega. Nazadnje je sovražna artiljerija streljala v umikajoče se ruske mase.

Italijanska bojišča. — Položaj je neizpremenjen. Naša letala so ponovno napadla kolodvor in vojaške naprave v San Giorgio di Nogaro in gradsko notranje pristanišče.

Jugovzhodno bojišče. — Neizpremenjeno mirno.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

Neizmerno pretirana ruska poročila.

DUNAJ, 14. (Kor.) Iz vojne tiskovnega stana se poroča: Dočim so prejšnja poročila ruskega generalnega štaba čudovito skromna, je 11. t. m. rusko armadno vodstvo objavilo naslednjo zmagovalno fanfaro: »Tekom včerajšnjega dne smo zajeli 35.100 mož, enega generala in 409 častnikov, 30 topov in bogat plen. Samo armada generala Leščikega je v črnoviškem okolišu zajela 18.000 mož in popolnoma potolkla sovražnika.«

PETROGRAD, 11. junija. — Z a p a d n a f r o n t a. — Javlja se, da je ofenziva naše armade v Voliniji, Galiciji in Bukovini trajala tudi včeraj in jo je tudi nadalje spremljal uspeh. Sovražne armade se tope ogromnega števila ujetnikov in krvavih izgub. Po velikih uspehih naših čet smo zajeli veliko tisoč sovražnikov in vojne orodja vsake vrste v takih množinah, da je zasedaj Stetije popolnoma nemogoče. Tako smo zajeli n. pr.: v eni sami sovražni postojanki 21 zarietov, 29 vojaških kuhinj, 47 voz za strojne puške, 12.000 pudov (191.200 kg) bodičaste žice, 1000 betoniranih ovirnih kolov, 7 milijonov betonskih kock, 10.000 pudov (166.000 kg) premoga, ogromne zaloge municije, veliko število orožja in drugega materiala. V nekem odseku smo uplenili 30.000 patron za puške, 300 zabojev municije za strojne puške, 200 zabojev ročnih granat, 1000 še porabljenih pušk, dva škarijasta daljnogleda, en Nortonov vodnjak in vseh skupaj devet takolimenovanih prenosnih vodnjakov za napravljanje pitne vode. Plen vojne orodja, ki ga je sovražnik pripravil za najraznovidnejša dela, je ogromno velik in priča, kako velik je uspeh, ki smo ga priborili nad sovražnikom. Tekom včerajšnjega boja smo zopet ujeli enega generala, 409 častnikov in 35.100 vojakov. Zajeli smo 30 topov, 13 strojnih pušk in pet metal za bombe. Skupna svota tekom operacij doslej zajetega vojne plena je torej narasla na enega generala, 1649 častnikov, nad 106.000 vojakov, 124 topov, 180 strojnih pušk in 58 metal za bombe. Izmed doslej znanih bojev in bojnih činov je treba poudariti naslednje: junaški boj naših mladih polkov pri Rozišču (20 km od Lucka) nizdol ob Stiru). Tam so poizkušale nemške čete priti na pomoč avstrijskim; toda napad naše pehote ob močni artiljerijski podpori jih je ob izgubi 2000 ujetnikov, 2 topov in strojnih pušk vrgel iz mesteca. Naše čete so nato zasledovale umikajočega se sovražnika. Naše čete, ki prodirajo v okolišu Dubnega, so potolkle sovražnika in vzele mesto Dubno in utrdbo. Čete so nato prestopile likvo in so napadale še dalje. Deli teh čet so vzeli vas Demidovko (30 km južno Lucko) in so prisilile sovražno postojanko oporisa, da je izročila Minov. Pri preproditvi sovražnika na vsej postojanki južno Bučaca smo zajeli veliko število sovražnikov, med njimi štab nekega avstrijskega bataljona, in veliko število orožja. Vrgli smo sovražnika v reko Stripo. Pri Osmou (10 km severno Bučaca) je neki naš polk osvojil

celo baterijo, obstoječo iz štirih 10centimetrovskih topov. Kljub srđitemu sovražnemu odporu, kljub silovitemu bečnemu ognju, vključ vrnjenju zabornice in kljub eksploziji min so hrabre čete generala Leščikega vzele sovražne postojanke južno Dobronovca (?); in v tem okolišu samem je bilo zajetih 18.000 vojakov, en general, 327 častnikov in deset topov. Ko je dospelo poročilo, je še bolj naraslo število ujetnikov in raznih odsekih. Jugovzhodno Zaleščikov (vzhodno Kolomeje) smo z odločnim sunkom vrgli sovražnika, ki se je nato umeknil. Sovražnik je razstrelil kolodvor Jurkovec (10 km južno Okne). Turkomanski jezdeci so napadli umikajočega se sovražnika in so ga prisilili, da je pobegnil. Da bi zopet vzpostavil položaj, je sovražnik mestoma izvršil besne protinapade. Med drugim so 10. junija v okoliči Siemkov (40 km severovzhodno Lucka) vzhodno Kolkov napadle sovražne čete z znatno premočjo. Naše čete, ki so udarile nanje, so jih s svojim koncentričnim ognjem vrgle nazaj na desni (?) breg Stira. Isti dan smo preprečili vsak nadaljni razvoj tega protinapada. Sovražnik se je srđito upiral, posebno v okolišu Torgovice ob Stiru (21 km južno Lucka), kjer se krepko vrši boj moža proti možu. Skupni uspeh krepkih udarcev, ki so jih naše čete trajno zadale sovražniku od 4. do 10. junija, podaja naslednjo sliko: Naše armade so predrele utrjene postojanke vse sovražne fronte in sicer od razsežnega gozdovja jugozapadne Rusije pa do romunske meje. — Kavkaška fronta. — Turki so ponovno napadli naše postojanke v okolišu Pletene (?). Odbili smo jih z velikimi izgubami in pustili so morali pred našimi jarki stotine mrtvecev. V smeri Gimiš-Hama (?) so naše čete zasedle srednje črte sovražnih jarkov. V smeri proti Diarbekru so naše čete napredovale ter zajele nekoliko sovražnikov in zabojev z municijo.

Proti tem navajanjem, ki naj bi z omejenjem posameznosti vzbujala vtisk posebne verjetnosti, je treba poudariti predvsem, da morejo Rusi naravno objavljati o ujetnikih in plenu števila poljubne visokosti, ker se v sedanjih razmerah nikakor ne more doprinesti dokaz in protidokaz in ker je tudi namen njihovih neizmernih pretiranih poročil. Očitno se pri umikanjih ni moglo izogibati dejstvu, da prihaja v sovražne roke veliko ranjenecv in tudi neranjenih bojevnikov. Saj včasih ravno posebno hrabre in žilavo vztrajajoče oddelke doleti usoda, da jim razmeroma velik del izgub odpada na ujetnike. Ni treba šele poudarjati, da naše skupne izgube, krvave in tudi na ujetnikih, tudi oddale ne dosegajo onih števil, ki jih Rusi navajajo samo kot število ujetnikov. In prav tako gotovo je tudi, da sovražnikove krvave izgube, ki tokrat še brezobzirneje žrtvuje svoj človeški material kot prej in štirideset členov globoki napadi niso pri njem nič nenavadnega, presegajo naše skupne izgube dvakrat in trikrat. Da je bil ujet eden naših generalov, nam je popolnoma novo. Kar se tiče ruskih navajanj o plenu, je jasno, da pri umiku iz naše postojanke nismo mogli vzeti s seboj vsega materiala in smo morali zapustiti posebno brez upre dovedene in vzidane topove stare tvorbe. Vendar so pa v tem pogledu sovražnikova navajanja neizmerno previsoka. Če končno trdi sovražnik, da je predrl vso našo severovzhodno fronto od Drisvatov do Pruta, kajete naši uradni poročila, izdani 12. in 13. t. m. z natančnimi krajevnimi podatki, koliko je resnice na tej trditvi. Pri tem naj ne omenjamo posebej, da smo Dubno opustili, ne da bi bila počila tudi le ena puška, in da smo pri Kolkih in Sokulu zadali sovražniku težke udarce. Samo imenovanje imen Bučac, Visnjovčik, Kozlov, Vorebojka, Novo Aleksinjec, Sapanov, omenitev Sokula, Kolkov, Cartorijskega, samih krajev, ki so se zadnjih devet mesecev vedno zopet navajala na takih naših frontnih črte, dokazujejo jasno dovolj, da so uspehi, ki so jih dosegli Rusi s strnjem mas v premoči na posameznih mestih, ostali brez vpliva in škode za velik del naše severovzhodne fronte.

Boji na ruski fronti.

V naslednjem naj podamo nekaj poročil o bojih na ruski fronti, kakor se poroča o njih z vojne tiskovnega stana. Zdi se nam pa potrebno, da omenimo prej neko stvar, ki popolnoma pojasnjuje vzroke sedanjega položaja na naši severovzhodni fronti. Kakor je znano, po omen velikanskem predoru pri Gorlicah lanskega meseca majnika, po katerem so se Rusi neprestano umikali vse do one črte, ki so jo imeli zasedeno pred sedanjo ofenzivo in o kateri smo izpregovorili natančneje v včerajšnji številki našega lista, ni bilo večjih bojev na ruski fronti, izvemši le kratak čas trajajočo rusko ofenzivo proti koncu meseca januarja l. l., ki se je pa popolnoma izjalovila. Rusi so torej imeli skoraj celo leto časa, da so izvečbali nov človeški material in obenem tudi s proizvodni domačih, še bolj pa japonskih in

amerikanskih tovarn za orožje in municijo popolnili svoje zaloge orožja in municije. Tako jim je bilo torej mogoče postaviti proti naši fronti veliko premoč, ki so jo tudi, kakor je razvidno iz naših uradnih poročil, zastavljali proti našim s tako brezobzirnostjo, kakor je doslej še ni bilo videti na nobenem bojišču. Inozemski listi pripovedujejo, kakor pravi vojaški sodruđnik graške »Tagespost«, da so vrgli Rusi proti naši fronti najmanj dva milijona mož, kar bi pomenjalo okoli 40 armadnih zborov, pri čemer pa je treba še prav posebej upoštevati ogromno artiljerijo, s katero po naših uradnih poročilih razpolagajo Rusi. Naša uradna poročila govore danzadnem o strahovitem topovskem ognju skoraj po vsej fronti, in da je ta ogenj res bil tak, je dokaz dejstvo, da se je zlasti posrečilo Rusom zavzeti naše postojanke v Voliniji, ki so jih naši tekom dolgotrajnega miru na fronti utrdili z vsemi sredstvi, ki jih daje vojska na razpolago moderna tehnika. Betonirane jarko, v katerih so stali naši, so mogli Rusi dobiti le na ta način, da so jih naravnost posipali s peklenim topovskim ognjem in jih popolnoma razbili in razdeljali. Presilnega navala večkratne pehotne premoči, ki so jo Rusi poganjali dobesedno v klavnico, naše obrambne čete niso mogle vzdržati brez večjih žrtv, in to je bilo povod, da so se umeknile na tem ali onem mestu fronte, kakor se je zgodilo v volinjskem trdnjaskem trikotju Rovno-Luck-Dubno, južno Bučaca ob Stripi v Galiciji in potem pri Okni v Bukovini.

Rusom pa je prihajalo v prilog še drugo dejstvo. Nekako pred mesecem dni se je pričela naša ofenziva na Tirolskem. Samo po sebi je umljivo, da taka mogočna ofenzivna akcija in poleg tega še v tako težavnem, visokogorskem ozemlju zahteva znatnih moči in to tem več, čim dalje gre in čim bolj se razširja. Za one silajne zmage na tirolsko-lški fronti, ki so zadale Italijanom tako siloviti udarce, da trepeta zaradi njega vse javno življenje v Italiji, je bilo vsekakor treba nakopičenja človeškega in drugega vojnega materiala, novega in pa onega, ki ni bil neobhodno potreben na drugih bojiščih. Rusi so izrabili zaposlenje znatnih naših moči na tirolsko-lški fronti, pač računajoč, da naša monarhija nima dovoljnih sil, da bi jih postavila proti njim. Posrečilo so se jim pač prvi sunki, ker je bila njihova premoč le prevelika; prepričani pa smo, da so v tem dospela dovolj naša ojačenja, ki stalno zaustavijo njihovo prodiranje. Pripominjamo pa tudi, da se vrši večina teh bojnih akcij na ruskih tleh in da so ruski uspehi na gališki in bukovinski fronti razmeroma majhni.

O teh bojih torej poročajo iz vojne tiskovnega stana 10. junija: V ruskih poročilih se razširja vest, da so avstro-ogrške čete tekom sedaj na južnoruski fronti besnečih napadnih bitek izgubile 100.000 mož. Za trditve je neizmerno pretirana. Naravno so c. in kr. čete tekom srđitih bojev imele izgube ljudi in materiala, vendar pa krvave izgube c. in kr. armade posreči niso niti približno tako visoke, kakor trdijo sovražniki. Očitno jemljejo Rusi pri presoji naših izgub za merilo svoje lastne ogromne izgube, ki jih priznavajo tudi sami v svojih uradnih objavah. Po razmeroma manj srđitih bojih v četrtek so bili ruski napadi v petek zopet izredno hūti. Naperjeni so bili zlasti proti frontnim odsekom na bukovinsko-besarabski fronti južno Dnestra, proti dolnji Stripi od železniške proge Bučac-Cortkov do izliva, in proti Stiru v okolišu Lucka. Sovražni sunki južno Dnestra na črto Okna-Dobronovec, ki so se mestoma ponovili po osemkrat, so bili odbiti. Ob dolnji Stripi so se naše čete, ko je postojanka vzhodno reke popolnoma razdeljal štiridnevne pekleni topovski ogenj, umeknile v postojanke zapadne reke. Sovražnik je na tej, nekoliko kilometrov dolgi fronti zastavil prekomerno veliko čet, ruske izgube so bile velikanske, boji pred umeknitvijo vzhodnega brega brezprimerno srđiti. V okolišu Lucka so Rusi zastavili tudi večkratno premoč, ki jim je omogočila prehod preko Stira v enem odseku. Ruski napadi severozapadno Tarnopola, med Jezierno in Cebrovim, so bili srđiti.

11. junija. — Tekom 10. junija so naše čete v dveh odsekih izvršile protinapade, ki so se posrečili. Severozapadno Tarnopola, kjer so Rusi več dni neprestano napadali, so naši vzeli sovražniku neki vrh, ki ga je bil osvojil z velikimi izgubami, in so tako Ruse porinili prot vzhodu. Vzhodno Kolkov so prednočnim trije ruski polki v enem odseku zaradi svoje premoči mogli dospeti na levi breg Stira. Včeraj so naši izvršili protinapad in posrečilo se vreči sovražnika nazaj, pri čemer je izgubil 1500 ujetnikov. V okolišu Okna-Dobronovec in v Voliniji, zapadno Stira, so Rusi pomnožili svoje napore, da bi upognili našo fronto. V omenjenem bukovinskem odseku smo ločili svoje čete od sovražnika in jih umeknili.

12. junija. — Prvi binokostni praznik so bile naše čete v srđitem boju z ruskimi napadalci, ki so, udarjajoč v nepreglednih trumah, podpirani po zapravlivo stre-

lajoči artiljeriji, na številnih odsekih fronte izvajali mogočen pritisk. Naše čete so se borile z največjo požrtvovalnostjo. Na več mestih so izvršile uspešne protinapade. Posebno težki so bili boji v severovzhodni Bukovini, kjer so Rusi iz besarabskih zbiraščki povedli v napad vse razpoložljive čete. Pred pritiskom sovražne premoči se umikajoč, so se naše bojne sile ločile od sovražnika in so se, da zaščitijo glavno moč, srđito borile s sovražnikom zadnje čete. Ob srednji Stripi je poizkušala ruska napadna kolona, ki je prodrla iz Bučaca, udariti proti severozapadu, da bi razpognila našo dalje proti severu se nahajajočo stripsko fronto. Protinapad, ki so ga izvedle naše in nemške čete generala Bothmerja, je vrgel Ruse nazaj in jim vzel 1300 ujetnikov. Ponoči pripravljene ruski napadi vzhodno Visnjovčika so zamrli v našem artiljerijskem ognju. Vzhodno Kozlova, ob potoku Vosuški, so prodrli naši poizvedovalni oddelki in so zajeli rusko prednjo stražo. Pri Vorebojki, severozapadno Tarnopola, še več dni trajajoči srđiti boji še niso zaključeni. Ob Ikvi in v Voliniji je bilo včeraj razmeroma mirno. Zapadno Kolkov, kjer dela Stir velik ovinček, so Rusi poizkušali prodrati čez reko, a so jim naši preprečili poizkus.

Italijanska uradno poročilo.

DUNAJ, 14. (Kor.) Iz vojne tiskovnega stana se poroča: Poročilo italijanskega generalnega štaba 12. junija: V Lagarinski dolini močan sovražni artiljerijski ogenj proti našim postojankam na Coni Zugna. V Arški dolini, v pasubiskem odseku in na fronti Posina-Astico je naša pehota napredovala, dasiravno jo je ovrhal srđit sovražni topovski ogenj in v višje ležečem ozemlju snežni vihar. Dva sovražna protinapada v smeri proti vrhu Forn Alti in campilijškemu odseku smo zavrnili ob najtežjih sovražnikovih izgubah. Na planoti Sette Comuni jugozapadno Asiaga so majhni naši oddelki prešli preko doline Canaglia in so prodrli proti zapadnemu pobočju vrha Monte Cengio in proti vrhovoma Monte Barco in Monte Busibollo. Nadaljna podrobna poročila poudarjajo sijajni uspehi našega orožja v bojih na Monte Lemerle 10. t. m. Hrabra pehota brigade Forli, 43. in 44. polk, je krepko vzdržala sunke ogromnih sovražnih pehotnih mas, ki so bile dosegle višino naših postojank, je izvršila nato protinapad, razkropila sovražnika in ga zasledovala nato tik za njim precej daleč z bajonetom. V Suganski dolini so naše čete prodrle še dalje proti potoku Maso in so zavrnile sovražne protinapade v scurelškem okolišu. Na ostali fronti artiljerijski dvoboj in delovanje naših malih oddelkov. Sovražni letalci so metali bombe na Vicenzo, kjer so zadeli vojaško bolnišnico, na Thiene, Benetke in Mestre, a so napravili le malo škode.

Nemško uradno poročilo.

BEROLIN, 14. (Kor.) Wolffov urad poroča: Veliki glavni stan, 14. junija 1916. Zapadno bojišče. — Na gricju jugovzhodno Zillebeke smo tekom včerajšnjih bojev izgubili del novih postojank. Na desni strani Moze smo v bojih 12. in 13. junija zavzeli zapadno in južno Thiaumont Ferme ležeče sovražne postojanke. Zajeli smo tu 793 Francozov, med njimi 27 častnikov, in 15 strojnih pušk. Nemška patruljska podjetja pri Maricourt (severno Somme) in v Argonih so bila uspešna.

Vzhodno bojišče. — Južno Narškega jezera so poizvedovalni oddelki razdeljali namaknjeno sovražno utrdbeno napravo in so ujeli 60 Rusov. Na fronti južno Baranovičev je sovražnik pričel napad. Po siloviti artiljerijski pripravi so goste mase sedemkrat naskočile naše črte; do zadnjega smo jih pognali nazaj. Rusi so imeli zelo težke izgube. Nemški letalci so zadnje dni izvršili dosežna podjetja proti železnicam za rusko fronto. Ustavili so več vlakov s četami in razdeljali več kolodvorskih naprav.

Balkansko bojišče. — Nič novega. Vrhovno armadno vodstvo.

S turških bojišč.

CARIGRAD, 13. (Agence Tel. Mill.) Glavni stan javlja: **Iraška fronta.** — V okolišu Felahije smo po desnem bregu Tigrisa prodirajoč angleški konjiški škadron potolkil v boju in ga prisilili, da se je umeknil. Zajeli smo 26 živali. Topovki, ki so ju razdeljali deli naše artiljerije, ste se popolnoma potopili v Tigrisu, kar smo ugotovili po opazovanju naših letal. V južnem delu Iraka perzijski prostovoljci zaradi zadnjih ruskih porazov ob vsaki priliki napadajo oddelke ruskih čet in jim zadajajo velike izgube. Pred kratkim so oddelke Kozakov 120 mož, ki je hotel doseči angleško taborišče pri Ali Garbi, vzhodno Selh Saida, napadli luristanski jezdec, in Kozaki so izgubili 103 može, vse živali, orožje in opremne predmete. V okolišu Evrata so naši prostovoljci uničili oddelke 400 Angležev.

Kavkaška fronta. — Včeraj se ni dogodilo nič pomembnega. Na desnem krilu in v središču artiljerijski dvoboj. Na neki točki v čorškoem okolišu, smo vrgli s protinapadom sovražni bataljon, ki je vdril v naše namaknjene postojanke. Zajeli smo dve strojni puški. Na levem krilu smo zavrnili ponočni napad na naše predpostojanke.

Severno otoka Kestena se je pojavil monitor, ki ga je pregal ogenj naše artiljerije, ki je s svoje strani obstreljevala sovražna skladišča na imenovanem otoku in na otoku Hakinu. — 11. t. m. so naša letala z bombami in strojnimi puškami napadla angleška taborišča v Ramanu in Kantari ob suseškem prekopu ter so napravila tam veliko zmešnjavo. Nadalje so napadla angleško pomorsko letalo in je prisilila, da se je vrnilo na ladjo-izhodnico.

Ogrsko-hrvatski državni zbor.

Govor grofa Tisze in izjava ministra zunanjih stvari, barona Buriana.

BUDIMPESTA, 14. (Kor.) Finančni minister pl. Teleczky je predložil razne predloge, kakor je zbornica prešla na dnevni red, k razpravi o proračunu. Poročevalec je predlagal, naj se sprejme predloga. Nato je povzel besedo

ministrski predsednik grof Tisza, ki je izjavil: Častita zbornica! Mislim, da bi ne storil svoje dolžnosti, če ne bi uporabil prve priliko, da bi poprijel za besedo v meritorni razpravi in se ozrl na volne dogodke ter počel zbornico o položaju na bojiščih. (Cujte! Cujte!) Častita zbornica! Tekom zadnjega zasedanja zbornice se je končala balkanska vojna, vsaj za nekaj časa. Isti čas, ob začetku leta, je bila odbita proti našim bukovinskim postojankam naperjena ruska ofenziva. Nato so se militarni dogodki nekoliko pomirili, vsaj kar se tiče naših bojnih sil. Saj vemo, da je bila za časa premora v zasedanju zbornice odbita proti postojankam našega nemškega zavveznika naperjena ofenziva in se je vršila ona velikaška bitka pri Verdunu, katera po mojem trdnem prepričanju v znatni meri doprinee k dozoritju položaja, dasiravno dozdevno, da se izrazim tako, zemljepisno ni bila zvezana z znatnimi uspehi.

Neposredno pred sklicanjem državne zbornice se je pričela naša ofenziva proti Italiji s takimi vojnimi čini, o katerih se danes še nečem izraziti; kajti nečem prehljevati dogodkov, ki so pa, kakor mislim, že sedaj vencu slave naših armad dodali neverjetnega lovorja. (Zivahno pritrdjevanje.)

Častita zbornica! Istočasno s snidenjem zbornice se je pričela v ogromnem obsegu ruska ofenziva, katere boji pa še niso končani, temveč ki še danes meče svoje valove na vsej naši ruski fronti. Javna poročila govore, da je ruska ofenziva na dveh točkah dosegla znaten uspeh. Morali smo umekniti levo krilo bukovinske armade, ena naših v Voliniji se borečih armad pa je bila v vsej širokosti svoje fronte porinjena nazaj.

Častita zbornica! Nikakor ne mislim niti tajiti niti zmanjševati teh vojnih dogodkov. (Pritrdjevanje.) Mislim, da je moja dolžnost, da sem popolnoma odkritosrčen proti ogrskemu narodu, in mislim, da bi žalilo ogrski narod, če bi zaradi kakega zgrešenega in sploh neumestnega prizanašanja skušal zakrivati neugodne dogodke. (Pritrdjevanje.) Toda popolnoma odkrito in v polni svesti s svojimi besedami zvezane odgovornosti morem izjaviti častiti zbornici, da boj traja dalje z neizpremenjeno brabrostjo, trdnostnostjo in nerazrušeno voljo za zmago. Največji del naše prvotne fronte je tudi danes neizpremenjeno v naših rokah in ukrenilo se je vse potrebno, tako da imam povod, da izrazim upanje, da je to le mimogredna epizoda in da ne bo trajno vplivala na dogodke. (Zivahno odobravanje in ploskanje.)

Častita zbornica! Če primerjam naš sedanji položaj z onim, ki je bil ob prejšnjem zasedanju zbornice; če pomislimo, da je tedaj, ko se je prikrival po izbruhu vojne sestala zbornica, dozdevno zmagovita ruska ofenziva ugrabila pretežni del Galicije, ogroževala ozemlje nemške države in na več točkah vdrila v Karnate; če pomislimo, da je za časa našega drugega zasedanja sovražnik še vedno stal v Karpatih in je z metala svoje sence nevarnost, ki je pretila s strani Italije, in da se je, ko je dokončala zbornica svoja posvetovanja, majnika meseca leta 1915, pričelo zmagovito prodiranje, ki ni le izrglalo ruski armadi njenih osvojitvev, temveč jo je vrglo še daleč nazaj na rusko ozemlje, na drugi strani pa je Italija napovedala vojno, — ali je bil celo tedaj tudi le en sam človek med nami, ki bi bil mislil, da bo zavratni napad Italije imel ene militarnice posledice, ki jih moremo ugotoviti po enem letu? Če pomislimo vse to, če preudarimo, da tekom vsega časa, kar traja vojna, nič ni moglo omajati upravičenega samozaupanja ogrskega naroda v neuničljivi volji za zmago ogrskega naroda.

(pritrjevanje), mislim, da moremo z globoko hvaležnostjo za dosedaj dosežene uspehe in z upravičenim zaupanjem v bodočnost zreti na menjajoče se dogodke tega ogromnega boja.

Castita zbornica! Sedaj pa prosim, da mi dovolite, da izpolnim željo ministra zunanjih stvari. (Cujte! Cujte!) Gotovo ni prezir zbornica, da je bil tekem v zadnjih časih glede mednarodnega položaja podanih izjav nemških in angleških državnikov, s strani angleških državnikov naravnost apostrofirani naš minister zunanjih stvari. Ker pa minister zunanjih stvari sedaj nima priložnosti, da bi izpregovoril v parlamentarni korporaciji, v kateri bi bil v prvi vrsti poklican, da poda svojo izjavo, se je obrnil name s prošnjo, da bi jaz njegovo izjavo objavil v zbornici. (Cujte! Cujte! Gibanje na levi.) Tej prošnji prav rad ustrezam in bom s prijaznim dovoljenjem zbornice prečital doposlano mi izjavo ministra zunanjih stvari.

Ministrski predsednik je nato prečital izjavo ministra zunanjih stvari,

v kateri se pravi: »Namen naših bojov je čimprejšnja priboritev zmagovalnega miru. Ogrožitev podlag njenega obstoja je naša monarhija potegnila v svetovno vojno. Strahoviti sarajevski zločin ni bila slučajna iskra, ki bi bila s svojo lastno močjo mogla vzplameniti ves naš svet. Posvetila je samo z bleščecimi žarki v temo, v kateri so Rusija in njeni zavezniki pripravljali napad proti Avstro-Ogrski. Politika, ki jo je v predidnih letih zasledovala Srbija, ni bilo lastno dejanje malega kraljevstva. Odkod naj bi bila iz sebe same vzela za to moč in drznost? Srbija je bila proti vsakemu riziku se varno čuteča, neposredno orodje ruske politike, ki je že dolgo časa od tamkaj napadala svoje napade proti nam, dočim se je doma še oboroževala. Politika, ki jo je vodila Rusija v Srbiji, je bila v resnici ofenzivna; kajti dovesti ni mogla do ničesar drugega, kot do našega ponižanja ali pa do našega oboroženega odpora. V splošnem zelo naučna, toda po uspehih, ki jih je dosegla v balkanski vojni, objestna varovanka se je dala tupačam zavesti do nezmernosti, in ko je oktobra leta 1913. z roparskim pohodom proti Albaniji prekoračila svojo nalogo in smojji ukazali, naj se v osmih dneh vrne odtam, Rusija še ni bila gotova in še ni posegla vmes. In ko je Avstro-Ogrska julija meseca leta 1914. poklicala na odgovor Srbijo zaradi groznih posledic njenega zahtevnega in preprednega rovarjenja, je Rusija, čeravno za svoje namene še prezgodaj, vendar smatrala ta dogodek za preveč škodljiv svojemu ugledu in je sklenila, da mora stopiti na bojišče. Danes nikomur ni treba več pojasnjevati, da je bila Srbija samo vojno orodje v rokah Rusije v svrhu uresničenja vseh stremiljenj te velesile, kateri je bila Avstro-Ogrska na poti že po svojem obstoju, po svojem močnem razvoju in po svoji, na zvestega zaveznika se naslanjajoči pripravljenosti za vojno.

Vprašanje, koga zadeva odgovornost za dejanski izbruh vojne, je za nas rešeno. Proti Greyu, ki je ponovno poudarjal, da bi sprejetje konferenčnega načrta po našem ultimatu preprečilo izbruh vojne, opozarja minister na izvajanja nemškega državnega kancelarja in navaja poročila našega petrogradskega veleposlanika, ki prav tako kot poročila nemškega veleposlanika dokazujejo stališče, ki ga je zavzemala Angleška, in posebno Nicolson, povodom bosanske krize, namreč da Angleška ni stala na strani činiteljev, ki so stremeli po spravi, temveč je niti med Rusijo in nami, oziroma Nemčijo nastalo nasprotje. Minister poudarja nato veliko razliko med vprašanji, ki so se razpravljala na londonski veleposlaniški konferenci, ki ni imela naloga, da stori obvezne sklepe, in onimi, ki so nastala po sarajevskem atentatu vsled ultimata, ki ga je podala Avstro-Ogrska Srbiji. Leta 1914. se je moralo rešiti vprašanje, za čigar rešitev je bila poklicana edino le Avstro-Ogrska proti Srbiji, ki jo je izzvala od krvi. V trenutku, ko je Rusija proglasila to vprašanje za svoje, se je takoj Evropa razdelila v dva tabora. Kaka upanja naj bi bila z ozirom na nastala, na ves svet vplivajoča nasprotja mogla vzbujati konferenca, ki jo je sprožila država, katere politika je bila sedem let sistematično identična s politiko našega že za boj se pripravljajočega glavnega sovražnika? Ali je sploh mogoče misliti, da bi se bil dal sistem treznega razmatranja in pogajanja za zeleno mizo z uspehom uporabiti v ognjeni atmosferi, katero je izzval srbski atentat in ultimatum, ki je moral priti za njim, in se je kazala pri Rusiji in njenih zaveznikih? Tekom balkanske vojne in po njej je bilo mogoče posvečati čas konferencam, kajti tedaj ni bila odkrito izzvana nobena velesila. Toda proti koncu meseca julija 1914. l. bi bila Angleška, če bi bila v resnici hotela rešiti evropski mir, mogla storiti to le tako, da bi ne bila podpirala Rusije, ki je le hotela preprečiti naše upravičeno postopanje proti Srbiji, in izjavila svojo nevtralnost. Danes vendar nimamo vzroki svetovne vojne več praktične važnosti, temveč l. vprašanje, in v tem se popolnoma strinjamo z angleškim ministrom zunanjih stvari, kdo je odgovoren za nadaljnje nadaljevanje vojne.

Sir Grey je dejal, da zato ni danes še konca vojne, ker centralni vlasti smatrate sebe za zmagovalke, entento pa za premaganko, ko vendar ententa ni premagana in tudi ne bo. Mi ne moremo zapovedovati svojim sovražnikom, da bi priznali, da so premagani, ali da opuste upanje v zboljšanje položaja. Na drugi strani pa

tudi ni mogoče preobračati dejstev na glavo, in če se zdi siru Edwardu Greyu, da ententa ni premagana, morete centralni vlasti v vsej skromnosti poudarjati, da tudi niste. Pogled na vojni položaj rešuje vprašanje, katere stran zavzema stališče, ki je v polnem nasprotju z resničnim položajem. Resnica je da se kot uspeh in plačilo nadloveskih dejanj naših junaško se borečih čet in naše pravične stvari obletnica svetovne vojne na vseh bojiščih nagiba v korist naše četverozveze in da si uspeha ne bomo dali iztrgati več.

Potreba samoobranbe nas je prisilila v vojno. Tega ne pozabimo tudi po svojih sijajnih zmagah. Naš važni smoter je, da si trdno in trajno zagotovimo za bodočnost varnost proti ponovitvi takih žalostnih napadov. Ne zahtevamo nič pretirane; hočemo si pa to varnost skovati v ognju našega svetega navdušenja. Bog ve, koliko težkih udarcev je še treba, preden se bomo mogli odpočiti po tej novoustalovitvi domovine. Avstro-Ogrska pa s svojimi zavezniki ne ustavi prej na težkem potu junaških naporov, dokler si ne pribori končne zmage.

Znano je, da naši sovražniki upajo izpremembe vojne sreče od onega velikega skupnega napora, na katerega so se pripravljali že dolgo časa sem, in pa od našega omaganja. Mi smo vedno stori in storimo vse, kar je potrebno, da se obrezujemo po njihovo prizadevanje, in zaupajoč v božjo pomoč upamo, da se sovražniki prevarijo tudi v tem pričakovanju. Z nadaljevanjem boja morejo še več bede naprti človeštvu; železnega koraka usode pa vendar ne morejo zaustaviti. O milorubnosti monarhije se nikakor ne more dvomiti, toda uporabljajoč besede iz izjave sira Edwarda Greya, podane 10. majnika, v našem slučaju, moremo reči tudi mi: Avstro-Ogrska in njeni zavezniki nocoje miru, ki bi ne poravnal mnogoštevilnih zločestev vojne.

Grof Tisza je nato pripomnil, da poda še tekom razprave potrebne pojasnitve položaja in je priporočil sprejem proračunske predloge. Govorila sta še grof Karolyi in grof Julij Andrassy, nakar se je seja prekinila do 4 popoldne.

Položaj.

14. junija.

Na severnih točkah avstrijsko-ruske fronte, od Pripjeta do romunske meje, vihrajo dalje srđiti boji, ki pridobivajo značaj velike bitke, kakor nam kaj nazorno predoča v zadnjem izdanju priobčeno uradno poročilo. Položaj na tem bojišču, nam opisuje strokovnjaško pero v graški »Tagespost« tako-le:

»Na levem in desnem krilu naše fronte na severovzhodu je sovražno napredovanje zaustavljeno: na levem krilu na črti Sokul (južnozapadno od Kolkov) = Torozyn — (zapadno od Lucka) krajina zapadno od Dubna — (tu je par vrstic zaseženih). V središču, to je, v prostoru južno-zapadno od Dubna so se nadaljnji poizkusi sovražnika, da bi prodrli, izjalovili. V nevtralnih časopisih se označa moč napadajočih ruskih armad z dvema milijonoma mož.«

Nemška »Czernowitzer Zeitung« pa podaja sledečo situacijsko sliko o dogodkih in razpoloženju v Bukovini:

»Glavno mesto Bukovine preživlja zopet historične dneve. Železniški vlaki iz ranjenimi avstrijskimi in ruskimi vojniki pasirajo kolodvor. Na fronto odhajajoči vojniki prepevajo v vseh jezikih Avstro-Ogrske. Poleg ogrskega je čuti nemško in poljsko petje. Prebivalstvo pričakuje z napetostjo in razumljivo nervoznostjo najnovejša sporočila z bojišča. Od večeraj — poročilo je datirano dne 12. t. m. — vlada razmeren mir, ker so Rusi zaposleni s pokopavanjem svojih padlih, ki leže pred avstrijsko fronto. Rusi so zbrali v besarabskem odseku nad 800 topov. Vrh tega imajo mnogo novo konstruiranih metalcev min. Naskoke ob uporabljanju strupenih plinov vodijo francoski častniki. Gromenje topov je bilo zadnje dni tako silno, da se je moglo misliti, da se hočeta v tem izražati vsa zagrizenost ruske vojske in ves srd radi dosedanje obnemoglosti.«

Na italijanski fronti poskušajo Italijani, da bi naše čete vsaj na kakih točkah odtisnili z ozemlja, ki so si ga naše čete se svojo sijajno ofenzivno osvojile, toda vsi ti poizkusi se razbijajo ob hrabrosti in žilavosti naših čet. In tako bo tudi v bodoče do — prihodnjega izdatnega sunka od strani avstrijske vojske. In ta pride prav gotovo in smemo biti upravičeni, da naše vojskovodstvo izbere pravi čas za to.

A notri v to težko krizo, ki jo preživlja italijanska vojska na bojiščih, je padla v Italijo politična kriza, odstop Salandre in drugih nesrečnih kumov te nesrečne vojne.

Včeraj smo izjavili na tem mestu, da je Salandra upra iskal prilike, da izzove svoj odstop. Italijanski listi pa poročajo, da je v ta namen iskal konflikta z armadnim poveljstvom. In izzval da je tak konflikt z grajo, naperjeno proti vrhovnemu poveljstvu, čes, da je v Trentinu napravilo velike pogrške. »Stampa« naglašajo posebno, da Salandra — prosimo čitajte naše včerajšnja izvajanja na tem mestu! — rad odhaja in se rešuje odgovornosti, ki mu je polagoma postala pretežka — posebno zato, ker so krizo izzvali poslanci, ki so poznani kot prijatelji vojne.

Dočim smo pa mogli včeraj opozarjati na dejstvo — ki se nam je zdelo simptomatično za kaotične razmere, ki so se razvile v Italiji —, na dejstvo namreč, da prva poročila o tisti znameniti seji italijanske komore, ki je dala Salandri toli zaželeno nezaupnico, ne aludirajo na nobeno politika, ki bi utegnil postati Salandrov naslednik, pa zadnja poročila že

imenujejo bivšega ministra Bosellija, ki utegne prevzeti to žalostno in težko dedščino. Je bilo tudi ljudi, ki niso izključali povratka nasprotnika sedanje vojne in najbistrejšega državnika, kolikor jih ima sedaj Italija — Giolittija. In odkrito rečeno: tudi naše naziranje ni izključalo te eventualnosti. Ne morda, da bi mislili, da bi Giolitti kar likvidiral s sedanjim zistomom. To se nam zdi izključeno, kajti dogodki so predaleč dozoreli, da bi mogla Italija zaustaviti se in kar kreniti s poti, ki jo je ubrala, čeprav smo na drugi strani upravičeni, da bi rada, če bi mogla. Kaj bi dala, če bi mogla vzpostaviti stanje, kakor je bilo še kratko pred nesrečno napovedjo vojne! Ali — kakor rečeno — stvari so predaleč dozorele in naj bo naslednik, kdor hoče — in če bi bil to tudi Giolitti sam —, bo moral tirati dalje. Nu, zadnja poročila naglašajo, da Boselli sestavi najbrže takolimenovano »narodno vladov«, ki je bo nalog, da odpravi nasprotja med strankami in vzpostavi »narodno slogov«. Ali, če tudi ne še sedaj, čas Giolittija pride še prav gotovo; ako ne poprej, pa tedaj, ko pride čas likvidacije tega svetovnega spora in ko bo Italija potrebovala pametnega moža, ki je užival velik ugled pri državah, ki jih je Italija sedaj izdala, da jej reši, kolikor se pač da rešiti.

Poleg Italije preživlja Grška danes težke čase. Neki nemški list meni, da je nje situacija težavnejša, nego ona vojskujočih se držav. Težki časi so to za Grško v političnem in gospodarskem pogledu vsled blokade, s katero je pritisnila nanjo ententa. Kako hud udarec je blokada za prebivalstvo Grške, izhaja že iz par statističnih podatkov. Grški uvoz iznaša leto 140.000.000 drahem, izvoz pa le 90.000.000. Trgovinska bilanca Grške je torej strašno pasivna. In pri tem je Grška navezana na uvoz najpotrebnejših stvari iz inozemstva: žita, oglja, lesu, kovin itd. Ves ta uvoz je po blokadi onemogočen in stanje v Grški postaja velekritično. Zato se ne bomo čudili, da je poskušala potlačiti entento s tem, da je ustregla zahtevi demobilizacije vojske (dvanajst najstarejših letnikov). Ali ententa je trd, neizprosno svat! Razni glasovi trde, da ne misli odnehati od blokade.

Aprovizacijske stvari.

Mesne konzerve.

Mesne konzerve, ki jih je izročila občina mesarjem, se bodo prodajale od danes naprej po sledečih cenah:

Škatlja po 30 kg (kosmata teža) z obarjenim mesom po K 1'90; škatlje po ½ kg (kosmata teža), takisto z obarjenim mesom, po K 2'90; škatlje po ½ kg (kosmata teža) s kuhanim mesom po K 2'80.

Domache vesti.

Podpisi za IV. volno posojilo v Trstu in okolici so z XLIX., že objavljenim izkazom dosegli svoto K 80.591.800.

časa, da bi se odpočil, ne daje miru in brskam po cele ure po italijanskih zapuščenah. Leteli so — pa še kako! Povsod je ležalo vse pošto, municije, obleke, perila in drugega — kakor so pač stresali, ali zgrubljali na begu. Tisto jutro, ko je začelo grometi, bi jih bil hotel videti! Par ujetnikov, s katerimi sem govoril, mi je reklo, da niso bili niti najmanje pripravljeni na to. — Ravno je prišlo po velje, da moramo naprej...! Zato: Na zdaj!

Vesti iz Goriške.

Komen, 11. junija 1914. — Včeraj, 10. t. m., so tukaj zborovali v občinski pisarnici vsi župani sežanskega političnega okraja pod vodstvom g. c. kr. okrajnega glavarja dr. Velčeka in to radi postavljenega spomenika nadvojvodu Jožefu. — Namen sestanka je bil ta, da so se župani pomenili med seboj o svoti, ki jo bodo občine prispevale v ta patriotični namen. — Potem se je konstituiral definitivni odbor, ki bo vodil vse delo. Na predlog g. glavarja so bili izvoljeni: G. Anton Abram, župan v Tupeljah pri Kobjiglavu, predsednik; g. Jos. Strekelj, šolski voditelj v Komnu, tajnik; veleč. g. Ig. Valentič, dekan v Komnu, blagajnik. Poleg teh je bilo izvoljenih še nekaj županov onih občin, ki leže tik ob ital. fronti. Delo se je začelo. O postavljenju spomenika bom svoječasno poročal v »Edinosti«. L.

ČESKO - BUDJEVSKA RESTAVRACIJA (Bosakova vzorna češka gostilna v Trstu) se nahaja v ulici delle Poste št. 14, vhod v ulici Giorgio Galatti, zraven glavne pošte. Slovenska postrežba in slovenski jedilni listi.

MALI OGLASI.

Išče se voznika. Ulica Conti št. 12. Kenč. 365

Fotograf Anton Jerkič postavlja zopet v svojem ateljeju v Trstu, Via delle Poste št. 10. 2468

Spretna šivilja, ki zna šivati, vezati in krojiti obleke za gospo in otroke, se priporoča za delo na domu. Ulica Picardi 2, I nad. vr. št. 5. 321

Gospodična zmožna slovenskega, nemškega in italijanskega jezika išče službo kot uradnica ali vzgojiteljica. Sprejme tudi hišno delo, šivanje in krpanje. Prijazne ponudbe na l. ad. Edinosti pod »L 1916«.

Kupujem žaklje vsake vrste, Jakob Margon, ul. Solitario št. 21 (pri mestni bolnišnici) Prva slovenska trgovina. 250

Na debelo samo za preprodajalce. Nogavice, sukanec, pipe, milo, gumijave podpetnice, razni gumbi, denarnice, mazilo za čevlje, električne svetiljke, baterije, pisemski papir kopirni svinčniki, zaponke, prstani rdečega križa, krema za brado, žlice, razna rezila, robel, mrežice za brke, plotenine, rajce, spodnje hlače, ogledala, ustnike, razne glavničke, zaponke »Patent Knopfe« in drugo prodaja JAKOB LEVI, ulica S. Nicolo št. 19. 62

Kupujem žaklje velike in majhne partije. UL. Irene št. 4. Zaloga žakljev. 368

Priporočljiva tvrdka.

Manufakturne trgovine.

SUCCESSORI (Nasledniki) PIETRO TAVOLATO Trst, Leseni trg (Piazza della Legna) št. 1. — Bogata izbira manufakturnega blaga. — Cene zmerno. 194

Posojilnica in hranilnica v Ajdovščini reg. zadruga z neomejeno zavezo

VABILO

na 22. redni občni zbor

ki se bode vršil dne 30. junija 1916, ob 6 uri zvečer v zadrugnem uradu v Ajdovščini.

DNEVNI RED:

- 1.) Poročilo načelstva.
- 2.) Poročilo nadzorstva.
- 3.) Čitanje revizijskega poročila.
- 4.) Sklepanje o razdelitvi čistega dobička.
- 5.) Slučajnosti.

Ajdovščina, dne 11. junija 1916.

NAČELSTVO.

BIRMA!

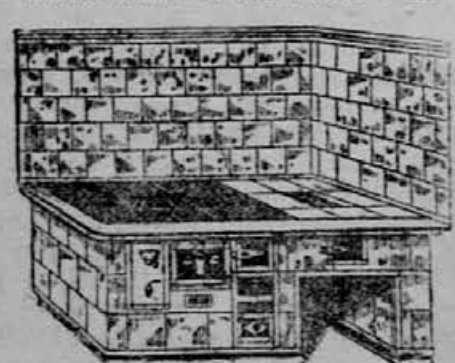
LEONE FANO,

Velika izbira zlatih in srebrnih ur, veržic, uhanov, draguljev. Kupujem in zamenjavam zlato, srebro in dragulje.

Passo S. Giovanni 1 (pod Portici di Chiozza prolungati)

MICHELE ZEPPAR - Trst

ulica San Giovanni 6 in 2. — Podružnica v Zadru.

Zaloga majoličnih peči in štedilnikov (Sparherd) lastnega izdelka. Edino zastop. tov. majoličnih peči: Carl Mayer's Söhne, Biansko. Izbira plošč za stene kakor tudi za štedilnike, majolic, peči izdelane za trajen ogenj, uporabljive tudi za plin.

3000, 5000, 7000 kron, eventuelno tudi več, takoj na razpolago na prve vknjizbe na hišice in zemljišča. Pisci Ferdinandu Dobroušek, Trst, ul. Barriera vecchia 16, III. nad. Prosilci so naproseni, da pošljejo natančni naslov. 346

Prilika.

GUMI za cepljenje trt prodaja po primerni ceni mirodilnica CILLIA, Trst, ulica delle St. Poste 6.

Sveže kuhano maslo

domači pridelek

razpošilja od 3 kg naprej **MILAN KRAVANJA** Begunje pri Cerknici.

Na drobno se prodaja v Trstu:

Ulica Giulia 29 in ul. Ugo Foscolo 3.

ZDRAVNIK

Med. Dr. Karol Perničič

ordinira od 11-1 pop.

Trst, ulica Giulia št. 76 E (zraven Dreherjeve pivovarne).

Milo iz lilijskega mleka Steckenpferd

Bergmann & Co., Dešin na Lubi, Tetschen uživa vsestransko priljubljenost vsled svoje izbornega učinka in dokazani neprekosljivosti za odpravo poletnih mehurčkov in racionelno negovanje kože in lepote. Na tisoče zahvalnih pism. Mnoga odlikovanja! Paziti je pri nakupu na znamko »Steckenpferd« in na polno ime trdke! Dobiva se po K 1.— v lekarnah, mirodilnicah in parfemerijah. Ravno tako se je obnesla lilijska krema »Manera« (80 stot.) za ohranitev nežnih belih rok.

Zaloga tu in inozemskih vin, špirta, likerjev in razprodaja na drobno in debelo **JAKOB PERHAUC** Trst, Via delle Acque št. 6 (Nasproti kavarni Edison.)

Velik izbor vsakovrstnih vin. Ruma, konjak, razna žgala ter posebni pristali tropinovec, slivovec in brinjavec. Izdelki I. vrste, došli iz različnih krajev. Vsaka naročba se takoj izvrši. Razpošilja se po povzeju. — Ceniki na zahtevo in franko. — Razprodaja od pol litra naprej.

Botri! Botre!

Ob priliki birme posetite Zlatarnico **G. Pino** v Trstu ulica Canale št. 13

PETER MORETTI -- kotlar

Trst, ulica delle Beccherie 31 Kupuje razne kovine kakor n. pr.: baker, bron, med, kositer in svinec po najvišjih cenah. — Prodaja in popravila sesalke za trte.

ZOBOZDRAVNIK

Dr. J. Čermák

se je preselil in ordinira sedaj v Trstu, ul. Poste vecchie 12, vogal ulice delle Poste. Izdiranje zobov brez bolečine. Plombiranje **UMETNI ZOBJE.**